

[Carl P. Jensen.]

lovforslag kommer til behandling i folketinget, taler man ikke mere om alle disse mange problemer, nu drejer det sig kun om dagspressen og ikke om noget andet. Her overlader man ikke noget til statsministeren eller til nogen anden, nej, her fastslår man i sit ændringsforslag, at kun på dagspressens område skal der etableres tvungen voldgift, hvis en konflikt står for døren. Det drejer sig om dagspressen og ikke om noget som helst andet. Nu er det muligt, at jeg kan have overhørt det under lovforslagets første behandling, og det er muligt, jeg kan have overset det i fortrykket fra disse forhandlinger, men jeg har i hvert fald ikke opdaget, hverken at venstre, der tilmed havde hele to ordførere ved første behandling, eller det konservative folkeparti gennem sin ordfører med ét eneste ord har talt om andet end dagspressens stilling under en eventuel arbejdskonflikt; heller ikke i betænkningen er der tale om noget andet; der står ikke et ord om landbrug, slagterier, mejerier eller om forbindelsen til Bornholm, som man for to år siden talte så meget om. I dag taler man kun om dagspressen.

Det må være med noget ejendommelige følelser, man i landbrugskredse gør den erfaring, at de to borgerlige partier i dag interesserer sig mere for dagspressens vilkår end for de egentlige produktionsvilkår, for så vidt som det kun er for dagspressens vedkommende, man i ændringsforslaget foreslår voldgift, medens man for alle andre områder forlader sig på statsministerens skøn. Det skal jeg ikke bebrejde mindretallet; jeg konstaterer blot, at sådan er det.

Der er sket et og andet, siden en venstre-regering frit lod en dagsbladsstrejke løbe fra 1. marts til 5. juni 1947. Ikke mindst på denne baggrund forekommer det mig noget besynderligt, at man fra mindretallets side nu kun interesserer sig for dagspressen. Endvidere benytter man den, forekommer det mig, noget usædvanlige fremgangsmåde ved i betænkningen at polemisere mod det radikale venstre, vel at mærke kun om pressens forhold, medens man undlader at nævne noget andet. At man nu i dag, ganske vist på min foranledning, vil indhente det forsømte, tvivler jeg ikke om.

Jeg skal med disse bemærkninger anbe-

fale lovforslaget, idet jeg samtidig henstiller til det høje ting, at man afviser de fra kommunistisk side stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Da dette lovforslag var til første behandling, redegjorde jeg for den kommunistiske gruppes stilling til såvel lovforslaget som de problemer, der foreligger i forbindelse med lovgivningen på dette område. Jeg udtalte mig for, at vi fik en revision af de arbejdsretlige regler, men først og fremmest af septemberforliget og af de øvrige retslige forhold på arbejdspladsen. Det forekommer os, at det er at tage fat i den forkerte ende, når man kun interesserer sig for selve mæglingen i de stridigheder, der kan opstå mellem arbejdere og arbejdsgivere. Jeg gjorde opmærksom på, at hvis man fortsatte ad den vej, hvis man gik endnu videre og gennemførte tvungen voldgift, ville det i virkeligheden føre til yderligere favorisering af arbejdsgivernes nej-politik, det ville blive vanskeligt for arbejderne at få rimelige krav imødekommet, herunder at få andel i den produktivitetsstigning, der har fundet sted de senere år, og som vel også fremover vil finde sted, måske endda i meget stigende grad. Derfor kunne vi ikke gå ind for en sådan ensidig ændring i de arbejdsretlige regler og slet ikke for det, der blev foreslået af ministeren.

Det er klart, at når vi har den opfattelse, kan vi ikke gå ind for det ændringsforslag under nr. 2, som er stillet af mindretallet i udvalget. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme med yderligere begrundelse.

Vi er indforstået med, at der skabes mulighed for deltagelse i forhandlingerne af flere mæglingsmænd; det indser vi er en fornuftig ordning. Spørgsmålet om mæglingsmandens funktion i henhold til tilføjelserne til § 4 ønsker vi derimod ikke at tage stilling til, al den stund vi ikke mener, at lovforslaget bør komme videre i den nu foreslåede affattelse. Vi ønsker ikke, at den fremtidige lov skal indeholde bestemmelser af denne art.

I overensstemmelse med de udtalelser, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, går vi imod en forlængelse af de udsættelsesmuligheder, der var tillagt mæglingsinstitutionen, og derfor har vi